

DE STER VAN NEDERLAND

15 JANUARI 1932

No. 2

37e JAARGANG

O, hoe mooi is de gerechtigheid en genade van God, die geen aannemer des persoons is! En bedenken wij dat wat er noodig is om een levende te redden, evenzo goed noodig is om een overledene te redden.

Rudger Clawson.

KERST- EN NIEUWJAARGROETEN

van het Eerste Presidentschap der Kerk van Jezus Christus
van de Laterdaagsche Heiligen.

*Aan onze Broederen en Zusters en Vrienden
door heel de wereld heen:*

Nu de Kerstdagen weer op handen zijn, gaan onze gedachten terug naar de door den engel des Heeren gedane aankondiging aan de herders die wacht hielden over hun kudde op de heuvels van Judea, dat hun dien dag, in de stad van David, een Verlosser geboren was, namelijk Christus, de Heer.

En plotseling was bij den engel een schare van het hemelsche heirleger, die God prees en zeide: Eere zij God in den hooge en vrede op aarde onder de menschen in wie Hij welbehagen heeft!

De zending van den Messias was een vredeszending. De boodschap die Hij verkondigde en uitleefde geeft getuigenis van de toewijding en trouw waarmede Hij zich van de vertrouwenstaak kweet, Hem door den Vader opgedragen, die Hem naar de aarde zond opdat de mensch God mocht kennen, zooals Hij in het leven van Zijn Eeniggeboren Zoon werd uitgebeeld.

Zijn boodschap werd verworpen door Zijn eigen volk. Hij werd bespot, bespuwd en eindelijk ter dood gebracht op last van Pontius Pilatus.

Hij verkondigde Zijn dood en verrijzenis uit de groeve en gaf getuigenis dat Hij naderhand, in een tijdvak omschreven als de laatste dagen, op aarde terug zou keeren en het vrede-rijk stichten dat Hij op de middaghoogte der tijden zou gesticht hebben als Zijn boodschap aangenomen was geworden.

Kort voor Zijne kruisiging, toen Hij op den Olijfberg zat, kwamen Zijn leerlingen, terwijl niemand anders er bij was, en zeiden :

Zeg ons, wanneer zal dit alles geschieden, en waaraan zullen wij weten dat gij komt en de wereld ten einde gaat? Jezus gaf hun ten antwoord :

Gij zult hooren van oorlogen en oorlogsgeruchten Want volk zal tegen volk opstaan; rijk tegen rijk, hier en daar zullen hongersnooden zijn en aardbevingen; dat alles is het begin der weeën Dan zal er een zoo groote nood zijn als er nooit geweest is van den aanvang der wereld tot nu toe en er ook nooit meer zijn zal

En dan zal het teeken van den Menschenzoon zich aan den hemel vertoonen; alle geslachten der aarde zullen zich op de borst slaan en den Menschenzoon zien komen op de wolken des hemels met groote macht en luister

Maar van dien dag en dat uur weet niemand iets; zelfs de engelen der hemelen niet; de Vader alleen weet het.

Deze en vele andere Schriftuurplaatsen, welke geciteerd zouden kunnen worden, duiden er op dat de komst van Christus, onzen Heer, om de heerschappij over de aarde te aanvaarden, die Hij verlost heeft door het vergieten van Zijn bloed, nabij komt.

Bij het naderen van het Kerstfeest en de intrede van een nieuw jaar staan wij voor een bankroete wereld — een wereld waarin de volkeren, zoowel als enkelingen, gebukt gaan onder schuldenlasten. Er heerscht een algemeene malaise, zooals er nog nooit onder gelijke omstandigheden geheerscht heeft.

Terwijl de banken overladen zijn van geld, kunnen duizenden eerlijke zwoegers den kruidenier niet betalen. Terwijl de graanschuren tot barstens toe vol zitten, zijn de nijverheidswerkers zonder brood. Terwijl de pakhuizen volgepropt zijn met suiker die niet verkocht kan worden, huilen de kinderen om de zoetstof die ze zoo verlangen maar niet kunnen verkrijgen.

De Profeet Jesaja, doelende op de eeuw waarin wij leven, vertelt ons dat er een tijd van nood komen zal, waaraan niemand zal ontkomen. Hij zegt :

Het vergaat den leek als den priester,
den slaaf als zijn heer, der slavin als harer meesteres,
den kooper als den verkooper,
den geldschieder als hem die te leen krijgt,
den schuldeischer als den schuldenaar.

Niettegenstaande de heden ten dage in deze onze wereld heerschende verwarring, hebben wij veel waar wij dankbaar voor kunnen wezen en wij blikken met vertrouwen vooruit naar beter en blijder dagen.

Als het volk der wereld zich tot God wil wenden, en Zijn Zoon, onzen Verlosser erkennen; als ieder burger van ons land zelfzucht,

strijd en verbittering weg wil doen; als onze wettenmakers zich willen laten leiden door hetgeen al het volk noodig heeft en niet wat enkele gunstelingen verlangen; als de burgers zich willen binden de wetten strikt na te komen en de mannen te ondersteunen die ze maken en uitvoeren, dan zullen de wolken van tegenspoed verdwijnen, de zon van voorspoed zal opnieuw gaan schijnen en vrede en overvloed zullen heerschen „van de rivieren af tot de einden der aarde toe”.

Als het geldverkwisten van onze regeering, onzen staat, onze provincies en gemeenten, en burgers, zooals dat in de laatste jaren gebruikelijk is geweest, doorgaat; als er zwaardere belastingslasten het volk opgelegd worden; als moord, berooving, geldafpersing, het aanstellen of verkiezen van oneerlijke ambtenaren en andere wetsovertredingen ongestraft gaan, moet onze onvermijdelijke erfenis chaos wezen.

Onze Heer heeft beloofd dat allen die geduldig deze verdrukking ten einde toe doorstaan, zalig zullen worden.

Onzen broederen en zusters van de Kerk, en onzen medeburgers van staat en natie wenschen wij een prettig Joelfeest en bidden dat het komende jaar verlichting moge brengen van onze tegenwoordige lasten.

HEBER J. GRANT.

ANTHONY W. IVINS.

LEEF NIET VOOR NIETS.

„Als je ied'ren nieuwen dag
Aanvangt met een gullen lach,
Als je met een blij gezicht
Aan je werk denkt en je plicht,
Als je zonder veel gepraat
Andren helpt met woord en daad,
Als je steeds naar beter streeft,
Heb je niet voor niets geleefd.

Als je in den levensstrijd
Warmte om je heen verspreidt,
Als je iemand, die daar treurt,
Hebt getroost en opgebeurd,
Als je hielp waar je dat kon,
Aan wat licht en aan wat zon,
Als je een prachtig voorbeeld geeft,
Heb je niet voor niets geleefd.”

Ingezonden door Zuster C. C. W. Mann, Soerabaia.

DE ZENDELING SPREEKT.

Over mijzelf.

Wat ik ben. Ik ben één van de drie duizend, voor het meeren-deel jonge mannen en vrouwen, die in alle deelen der wereld vrijwillig verscheidene jaren van hun leven aan zendingswerk wijden.

Ik heb voor de bediening geen schoolopleiding ontvangen, ook ben ik geen prediker van beroep. Ik ben een van die velen, die de grondbeginselen van hun godsdienst hebben geleerd en daarom in staat zijn hun geloof te onderwijzen en te verdedigen.

Wanneer ik thuis ben, voorzie ik in mijn levensonderhoud door een gewone betrekking, zoowel hoofd- als handenarbeid.

Mijn waardigheid als mensch en leeraar wordt hewezen door de bevoegdheid, welke mij en mijn collega's is verleend door van regeringswege aangestelde autoriteiten, om in elk beschaafd land te arbeiden. Onze honderdjarige reputatie als onderhouders der burgerlijke en moreele wetten is onbevlekt.

Wat ik doe. Gehoor gevende aan den oproep van de Kerk, heb ik mijn betrekking verlaten en wijd thans twee jaar en zoo noodig meer aan het verspreiden van eeuwige waarheid, zooals ik haar versta, zonder loon en op eigen kosten. Dat hebben tien-duizenden mijner geloofsgenooten gedurende de laatste honderd jaar ook gedaan. Het is het grootste vrijwillige zendingsstelsel van de wereld.

Wanneer mijne zending is afgelopen, keer ik tot mijne bezigheden terug totdat ik misschien wederom aan een oproep zal gehoorzamen op dezelfde voorwaarden.

De meeste mannen en vele vrouwen van de Kerk waartoe ik behoor, bewijzen te gelegener tijd zendingsdienst aan de Kerk op deze voortreffelijke manier.

Mijn mede-zendingen zijn natuurlijk goed bereid, cosmopolitisch en welopgevoed.

Hoe ik word onderhouden. Mijn mede-arbeiders en ik zijn in staat deze offers aan tijd en geld, welke onze zending vereischt, te brengen door onze spaarpenningen aan te spreken of door den bijstand van onze bloedverwanten en vrienden. Menige arme weduwe werkt hard om haar zoon in het zendingsveld te houden, menige vrouw werkt thuis om haar echtgenoot op zending te ondersteunen, menig offer wordt gebracht door ouders, zusters en broeders ten behoeve van het familielid dat op zending is.

Deze offers worden met vreugde gebracht en niemand wordt armer door dit onzelfzuchtige dienstbetoon. Offers brengen zegeningen.

Waarom ik dit werk doe. De kracht, welke de drijfveer is van het offerbrengen, hetwelk dit uitgebreide weergalooze zendingsstelsel oplegt, is mijn oprecht geloof:

1°. dat mijn boodschap het onschatbare geschenk eener bepaalde

waarheid is, welke voor het geheele menschdom is bedoeld en niet voor een klein aantal uitverkorenen;

2°. dat mijn boodschap de macht bevat, om, indien ze goed wordt aangewend, de menschen boven mate rijk te maken, zoowel op aarde als in het leven hiernamaals;

3°. dat het onzelfzuchtige hulp verleenen aan mijn medemenschen om den weg naar dagelijksch geluk te vinden en te bewandelen, een godsdienstplicht is, welke mij onbegrensde vreugde zal verschaffen.

Mijn boodschap. Ik verkondig een practische en geestelijke levensphilosophie, welke, indien goed toegepast, de kracht heeft lichaam en ziel te sterken en elke plicht en handeling licht uitvoerbaar en elke levensvreugde grooter te maken.

Zij stelt ons in staat een betere lichamelijke gezondheid te verwerven, economische welvaart te genieten, maatschappelijke voldoening te hebben en geestelijk sterker te worden.

Zij sluit alle waarheid in zich, zoowel wetenschappelijke, philosophische, als godsdienstige waarheid.

Zij omvat en is in overeenstemming met: de waarheid in elken eeredienst, elke geloofsbelijdenis, elke secte of welke verheffende levensuiting ook. Zij heeft den moed de waarheid aan te nemen, te leeren en te verdedigen.

Ik verkondig een rationeelen, begrijpelijken godsdienst, welke in dezen tijd van vooruitgang volkomen past en richting geeft aan alle pogingen van den mensch. Het is een levende godsdienst, geschikt om in de vraagstukken van het dagelijksche leven te worden betrokken en wordt gehanteerd door zijn eigen aanhangers en niet door een afzonderlijke Priesterklasse.

Ik verklaar plechtig, dat, door directe openbaring van God, de Kerk van Jezus Christus honderd jaren geleden in haar oorspronkelijke volheid wederom werd opgericht onder den naam van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en dat haar het gezag van het Heilige Priesterschap is gegeven geworden.

De geschiedenis van de Kerk gedurende honderd jaren levert het bewijs van de waarheid en vitaliteit van haren godsdienst. De Kerk heeft zich zware offers getroost om, voor haar leden, onder de bestaande wetten, onbelemmerde vrijheid van denken en handelen te verkrijgen; toch is zij tot groot aanzien in de wereld geklommen. Zij heeft steden gebouwd en woestijnen aan zich dienstbaar gemaakt en aan haar vele leden in alle deelen der wereld welvaart, tevredenheid en geestelijk licht gebracht. Haar afdeelingen zijn arbeidzaam, gelukkig en welvarend.

Op de herstelde Kerk rust de goddelijke plicht de mogelijkheden van dit eeuwige plan des levens aan elk menschelijk wezen te ontvouwen.

Mijn wijze van werken. Ik gebruik elke eervolle manier om mijn

boodschap te verkondigen. Ik ga van deur tot deur om de Evangelie-waarheden door tractaten of gesprekken aan allen, die er belang in stellen, te verklaren. Overal waar het geoorloofd is, houd ik straatvergaderingen. Ik organiseer tentoonstellingen, welke de vruchten van het Evangelie toonen.

Ik spreek in de bedehuizen der Kerk of op het podium in vergaderzalen. Ik schrijf in de krant wanneer ik de gelegenheid daartoe krijg. Ik ben van meening dat het gewicht van mijn boodschap het gebruikmaken van elk eerlijk verspreidingsmiddel rechtvaardigt.

Aangezien ik niet met andere kerken of zoekers naar waarheid twist en het recht van een ieder om voor zichzelf een antwoord te vinden op alle levensvragen eerbiedig, zoek ik onbevreesd naar elke gelegenheid om mijn boodschap te verkondigen aan elken man en elke vrouw met redelijk begrip.

Ik grijp elk nieuw middel aan om mijn getuigenis aangaande mijn eenvoudig geloof te geven.

Mijn oproep. Ik verzoek alle menschen, wel te bedenken dat de onzinnige verhalen omtrent de Heiligen der Laatste Dagen of „Mormonen”, zooals zij ten onrechte worden genoemd, ten volle zijn weerlegd, en dat er weinig plaatsen op aarde zijn welke door meer wereldreizigers worden bezocht dan het Hoofdkwartier van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Men late zich door ongefundeerde en ongerechtvaardigde vooroordeelen niet weerhouden, een eerlijk onderzoek in te stellen naar het geloof van de Laterdaagsche Heiligen.

Ik pleit met allen die vrijheid, rechtvaardigheid en waarheid liefhebben, dat zij mij zullen aanhooren om daarna bij zichzelf te overdenken wat ik gezegd heb. Gelijk Paulus zeide: „Beproeft alle dingen en behoudt het goede”.

Voorts vraag ik het voorrecht, een ieder, die er belang in stelt, inlichtingen te mogen verstrekken aangaande de leerstellingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

En hiermede introduceer ik mijzelf.

Eeuwfeest-serie, no 1.

Engelsch: Dr. John A. Widtsoe.

Hollandsche vertaling: A. D. J.

Denken heeft ons gevormd.

't Is denken dat ons heeft gevormd. Al wat wij zijn
Werd door ons denken voortgebracht. Als 's menschen geest
Booze gedachten koestert, volgt hem pijn
Als 't wiel het trekkend beest

. . . . Wie rein van denken is

En blijft, hem volgt de vreugd
Gelijk zijn eigen schaduwbeeld — gewis.

(Naar James Allen).

K.

LEVENSWOORDEN.

„De wil is als het compas van een schip. Waar het compas heen wijst, daarheen vaart het schip. Als de naald naar de rotsen wijst, is een schipbreuk het onvermijdelijke gevolg; wijst zij naar de open zee, dan kunnen wij rustig de zeilen hijschen. Voor ieder, die zich zonder compas op de ongewisse golven waagt, is de ondergang zeker”.

„Een losweg uitgesproken meening over het een of ander onderwerp, welke zich vastzet in het kindergemoed, kan groeien en invloed krijgen tot zij na jaren jaren medewerkt de publieke opinie te vormen. Want de volkeren komen voort uit de kinderkamers en wie de jeugd beïnvloedt, heeft meer macht dan de beheerschers der natiën”.

„Wie valt, is niet verloren; wie liggen blijft wel”.

„Het leven kan niet geleefd worden met behulp van theorieën”.

„Doe naar uw leer, opdat anderen kunnen doen naar uw werken.”

„Midden onder de menschen ligt ons werk; daar moeten wij ons leeren bewegen, onze belangstelling levend houden.

GOETHE.

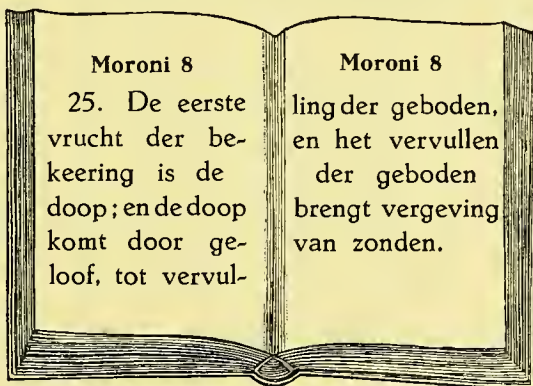
„Wie meent, dat de eerste stap zoo gevaarlijk niet is, heeft spoedig den tweeden gezet.”

„Eén tong kan zóóveel onheil stichten, dat duizend handen het niet kunnen herstellen.”

„De voldoening en vrede van den mensch moet liggen in 't bevorderen van 't geluk van anderen, vaak ten koste van zijn eigen”.

Ingezonden door Zuster C. C. W. Mann, Soerabaia.

HET GODSBOEK DER NEPHIETEN ZEGT :

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR FEBRUARI 1932.

AVONDMAALSVERS.

Zuiver, Heiland, onze harten,
 Houd ons in het rechte spoor,
 Waardig dat Uw Geest ons leide,
 Dag aan dag, heel 't leven door.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Efeze 4 : 11—12).

En deze heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leeraars :

Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES.

- 7 Februari. Christelijkheid — een reddende factor.
 Ruime opvattingen in het Evangelie.
 Evangelie Leer.
- 14 Februari. Jezus in den Tempel.
 Johannes de Dooper.
 Nieuwe Testament.
- 21 Februari. Profeten : Hun plaats in het Evangelieplan.
 Profetie : Haar plaats in het Evangelieplan.
 Oude Testament.
- 28 Februari. De geschiedenis van de platen.
 De geschiedenis van den Bijbel.
 Boek van Mormon.
-

EERVOLLE VERMELDING VAN DEN
DUBBELTJES-ZONDAG.

De onderstaande Zondagsscholen verdienen deze keer de eereplaatsen voor hunne medewerking op den Dubbeltjes-Zondag.

Van ganscher harte feliciteeren wij hen en hopen de volgende keer de namen van alle Zondagsscholen onzer Zending hier te zien vermeld :

Gouda, Utrecht, Den Haag, Rotterdam, Groningen, Haarlem.

H. W. B.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: GEORGE RYTTING

VAN DE REDACTIE.

Gedachten over het Eeuwige Leven.

Een der schoonste leerstukken van het 'Mormonisme' is dat van het Eeuwige Leven; dat intelligente wezens nimmer vernietigd zullen worden, maar altoos zullen blijven bestaan. Deze hoop des eeuwigen levens heeft duizenden menschen de courage gegeven, trots alle pijn en moeilijkheid, te volharden in het nastreven van hunne idealen.

Vele factoren hebben een rol gespeeld in het plan dat het eeuwige leven en de onsterfelijkheid van het menschdom ten doel heeft. Wij gaan verschillende levenstoestanden door, die wij „staten” noemen. Degenen die hun eersten staat behouden — d.w.z. die aan de wetten en bepalingen ervan voldoen — zullen meer ontvangen; degenen die hun tweeden staat behouden, ontvangen glorie voor immer en altoos. Hier zien wij het beginsel van den vrijen wil en de wet der gehoorzaamheid aan het werk. Ons wordt geleerd dat Satan een verlossingsplan aan den Vader heeft voorgesteld, hetwelk, zoo het aangenomen was geworden, den vrijen wil van den mensch had te niet gedaan. Het menschdom zou tot het peil van de beesten of dieren verlaagd zijn geworden, met het instinct als hun eenigste gids. Maar het plan, hetwelk den vrijen wil in zich sloot, en zodoende de menschen de mogelijkheden van het opstijgen naar heerlijke verhooping of het nederdalen naar onedele verlaging gaf, werd aangenomen. Toen dit plan aangenomen werd, waren wij nog geesten, en waren verheugd om het aan te nemen, in weerwil van de moeilijkheid, het leed en de pijn welke met het aardsche leven en met het uitoefenen van des menschen vrijen wil gepaard zouden gaan. Misschien waren wij niet bekend met alle bijzonderheden van de aardsche ondervinding. Nochtans werden de weldadige gevolgen van een sterfelijk bestaan, en van het gehoorzamen van de daaraan verbonden wetten, ons net zoo duidelijk gemaakt als wij toentertijd konden begripen.

De sterfelijke staat begint met de geboorte en eindigt met den dood. Hoe streelend is het, terwijl wij door 's levens voor- en tegenspoed gaan, het doel daarvan te beseffen en eene kennis te hebben van de wetten die het beheerschen. Indien wij een bepaald plan of schets tot gids hebben, kunnen wij beter gebruik van onzen tijd en gelegenheden maken.

Het feit dat wij de bijzonderheden van ons bestaan als geesten ons niet kunnen herinneren, wordt door allen erkend. Een gordijn, als het ware, is tusschen ons tegenwoordig bewust-zijn en dat van ons bestaan als geesten, getrokken, hetwelk de herinnering aan ons vroeger leven afsluit. Onze persoonlijk opgedane kennis van toestanden in het voorbestaan is uitgeschakeld. En wat de toestanden in het nabestaan zullen zijn kan men evenmin door persoonlijke oplettendheid of ervaring te weten komen. Onze Schepper heeft het goed gevonden ons inlichtingsbronnen te verschaffen, in den vorm van Heilige Geschriften, of de geschrevene woorden van geïnspireerde dienstknechten Gods: mannen, die de geschiedenis der wereld, in haren tegenwoordigen vorm, van het begin tot het einde toe voor hunne profetische oogen ontrold zagen. De Christenwereld in het algemeen aanvaardt eene verzameling van geïnspireerde geschriften als Heilige Schrift, namelijk den Bijbel. Wij als Heiligen der Laatste Dagen verheugen ons in het feit dat wij naast den Bijbel andere verzamelingen van geïnspireerde geschriften hebben welke ons extra inlichtingen geven aangaande het doel des levens. en de bestemming van den mensch.

Het navolgen van de vermaning, die Christus aan een groep vitterige Joden gaf, om namelijk de Schriften te onderzoeken, geeft ons een helderder begrip van God's plan om de zaligheid der menschen teweeg te brengen. Grondige kennis van het zaligheidsplan, door geloof en studie verworven, en gehoorzaamheid aan al wat het voorschrijft, verschaffen ons het voorrecht om in de tegenwoordigheid van verheerlijkte wezens in het eeuwige leven te deelen, waar men buiten het bereik is van verderfelijke machten, waar men onbelemmerd voorwaarts kan gaan in eindeloozen vooruitgang, om die eigenschappen te ontwikkelen die iemand als een zoon van God kenmerken. R.

Huisbezoekers' Maandelijksch Rapportboekje.

Het handige Rapportboekje, dat reeds jaren lang in Amerika wordt gebruikt door de huisbezoek-leeraars, is door den Zending-president in het Hollandsch overgezet en dezer dagen van de pers gekomen. Alle huisbezoekers, door heel de zending heen, dienen voortaan van dit boekje, dat kosteloos verstrekt wordt, gebruik te maken. Dit is de eerste maand in het nieuwe jaar: een uitstekende gelegenheid om het werkje in te wijden!

»Segolia«: een handleiding voor de Zeemeeuwmeisjes.

Wij feliciteeren de Hulp-organisaties Afdeeling onzer Zending met de keurige „Segolia”, dezer dagen van de pers gekomen. „Segolia” is een leidraad voor onze „Zeemeewtjes”, in vroeger jaren samengesteld uit verveelvoudigde, ge-

typte bladen, thans — voor de eerste maal — gedrukt. Zuster Jopie Riet heeft voor de vertaling gezorgd en Ouderling Hoyt W. Brewster, onze Opziener, schreef het voorwoord. Een mooie aanwinst voor onze meisjes!

Waarom zooveel lijden?

Hoe vaak wordt God verkeerd beoordeeld! Men noemt Hem hard, als er tegenspoed over de menschen komt; als geliefden uit den familiekring worden weggenomen — misschien een eenig kind. Sommigen onzer die als toeschouwers een en ander gadeslaan, gelooven dat wij de oorzaken kunnen zien werken zonder ten eenen male de verantwoordelijkheid op God te schuiven. Soms behoeven wij niet verder te gaan dan de zorgeloosheid of de onkunde van de moeder. Maar, gesteld dat het de Voorzienigheid is die ons rechtstreeksch eenig leed doet overkomen, zou het dan niet wijs zijn van onzen kant er op te vertrouwen, dat wij eenmaal het waarom zullen verstaan, dat nu nog duister voor ons is? „Vreest niet, gij kinderen Gods”, zegt de dichter, „het leed dat u verschrikt, wordt door uw Vader, wijs en goed, ten zegen u beschikt”. In het hieronder volgende verhaal wordt gepoogd deze gedachte te verduidelijken.

Mac Dougal had aan den zoom van een der machtig groote bosschen van Canada zijn blokhuis gebouwd. Op zekeren dag verdwaalde zijn vrouw in het groote woud. Na lang zoeken om den uitgang te vinden, zonk zij eindelijk geheel uitgeput aan den voet van een boom neer en sliep in. Toen zij ontwaakte, stond een reusachtige Indiaan vóór haar. Welk een schrik voor de vrouw van den farmer! Zij wist wel, hoe vijandig de Indianen stonden tegenover de blanken. Haar vrees bleek echter ongegrond, want de wilde was vriendelijker dan zijn uiterlijk deed vermoeden. Hij wenkte haar, hem te volgen, en hoewel met kloppend hart, gaf zij gevolg aan zijn wensch. De reus geleidde haar naar zijn hut, zette haar spijze voor en bracht haar, nadat ze zich versterkt had, naar de farms van de blanken.

Enkele maanden na deze gebeurtenis snelde op zekeren dag dezelfde Indiaan heel vroeg in den morgen het blokhuis van onzen farmer binnen. Hij wenkte den boer en zijn vrouw, hem onmiddellijk te volgen. Zijn blik was angstig en daarbij zóó dreigend, dat de echtelieden elkander ontzet aanstaarden. Ze schenen te weigeren hem te volgen en daarom drong de Indiaan nog sterker aan. Evenwel zonder de gewenschte uitwerking.

Nu keek de Roodhuid in de kamer rond, alsof hij iets zocht. Eensklaps spong hij naar het ledikantje, waarin het eenig zontje vroolijk speelde en kraaide. Met één greep had hij het knaapje beet en ijde er mee de deur uit. Het bezoek en de roof waren het werk van slechts enkele oogeblikken.

Met een luiden gil liep de moeder handenwringend van angst den wilde na. Achter haar aan snelde haar man, die nog inderhaast een grooten bijl gegrepen had. De Indiaan keek niet om. Hij rende voort, zorgende op eenigen afstand van de ouders te blijven. Hij hield pas stil toen hij een hoogte had bereikt. Daar wachtte hij rustig zijn vervolgers af. Zoodra dezen dicht genoeg genaderd waren, toonde hij hun het kind, dat ongedeerd en glimlachend in zijn armen lag. Blijde stak het knaapje zijn ouders de beide handjes toe. Maar daarna wees de Indiaan naar het dal. Toen deinsden de boer en zijn vrouw terug. Welk een aanblik! Rook en vuur stegen aan den horizon op, en de geheele lucht was hel rood gekleurd. En uit de donkere rookwolken hoorde men het huilen en jammeren der ongelukkigen.

De geredden begrepen nu alles. De Europeanen waren plotseling overvallen door den Indianenstam, waartoe ook de redder behoorde, en om ze voor dat vreeselijk lot te bewaren, was de Indiaan tot hen gekomen. Dààrom had hij zelf zoo angstig gekeken. Dreigend was zijn blik geweest, toen ze niet hadden willen gehoor geven aan zijn uitnoodiging. Hij had beseft, aan welk gevaar ze blootstonden, en dààrom had hij het jongske geroofd — neen, niet geroofd, hoewel het den ouders zoo toegeschenen had. Hij had het in veiligheid gebracht, opdat daardoor ook de ouders zouden volgen. En nu *waren* ze gered. In veiligheid gesteld door een, dien ze niet goed hadden beoordeeld en zelfs een oogenblik voor hun grootsten vijand hadden gehouden.

God is nooit hard, al schijnt het ook dikwijls zoo. In werkelijkheid is het zoo heel anders. Hij plaagt of bedroeft zijn kinderen niet uit lust tot plagen. „Het leed, dat ons verschrikt, wordt door den Vader, wijs en goed, ten zegen ons beschikt.” „En”, om met Job te spreken, „zouden wij het ‚goede’ wel van God ontvangen en het ‚kwade’ niet?”

Een boek-openbaring geen onfeilbare gids.

Een boek-openbaring kan uiteraard onmogelijk een onfeilbare gids zijn. Dat heeft het verleden onloochenbaar bewezen. De bijbel-beschouwing van het voorgeslacht is onhoudbaar gebleken. De menschen hebben dat boek op verschillende wijzen gelezen, hebben over teksten getwist, hebben de beteekenis ervan verkeerd begrepen. Voor niemand is het bijbelboek een onfeilbare gids geweest, zelfs niet voor degenen die het als zoodanig beschouwden. Scheuring en afscheiding, twist en vervolging, die uitliepen op gevangenis en brandstapel, zijn er door ontstaan.

Uiteraard is het onmogelijk onfeilbaarheid vast te leggen in woorden. Talen veranderen. Een boek heeft niet dezelfde betee-

kenis voor de eene eeuw als voor de andere. Had men een onfeilbaar boek in de een of andere taal, dan zou het vertaald moeten worden, er zou een onfeilbare overzetting moeten komen en onfeilbare uitleggers. God zou zich op die wijze niet onfeilbaar kunnen openbaren.

Dit wordt tegenwoordig meer en meer begrepen. In zijn boek van jongen datum: „Daar staat geschreven”, beschouwingen over het gezag van het N. Testament, komt de schrijver, dr. G. Sevenster, op grond van zijn onderzoek tot de volgende conclusie:

»Gehoorzaamheid aan de waarheid stelt ons den eisch, ons los te maken van een onhoudbare bijbelbeschouwing. Wij kunnen en mogen aan de Schrift niet langer absolute autoriteit toekennen. ‚Het staat in den bijbel’ — dat kan voor ons nimmer meer het laatste woord zijn. Wij mogen ons slechts buigen voor dat woord uit den bijbel, dat God zelf ons als Zijn woord heeft doen kennen«.

Dr. Sevenster verklaart hier niet hoe God ons doet kennen voor welk woord uit de Schrift wij hebben te buigen. Een welbezene in den bijbel, echter, zal zich herinneren dat de inspiratie van Gods Geest deze kennis bijbrengt aan de gehoorzamen: „Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen”, maar óók dat Gods gezaghebbende dienstknechten het recht hebben de Schriften uit te leggen, zooals bij de ontmoeting van Filippus en den kamerling.

Filippus: „Verstaat gij ook hetgeen gij leest?”

De kamerling: „Hoe zou ik toch kunnen, zoo mij niet iemand onderricht?”

Zooals in de dagen van de Apostelen geeft God ook heden den Heiligen Geest aan degenen die Hem gehoorzaam zijn. En zooals in dien tijd zijn er ook in onze eeuw mannen met hemelsch gezag, die onderrichten kunnen. Langs dien weg kan men zekerheid verkrijgen.

K.

DE WIJZEN UIT HET OOSTEN.

Een Gereformeerd theoloog schrijft ons:

In de laatste jaren heeft men zich in de kringen der orthodoxie bewuster dan voorheen vaak het geval was los gemaakt van de legenden, welke het dusgenaamde Driekoningen-feest, dat de Rooms-Katholieke kerk op 6 Januari viert, omringen. Deze legenden vertellen van drie koningen, van welke men dan zelfs de namen zou weten (Caspar, Balthazar en Melchior) en versieren deze vertellingen met plaatjes over een ster, welke van zeer bijzondere makelij zou zijn en soms geteekend wordt als op de wijze van een zoeklicht met een stralenbundel de kribbe te Bethlehem beschijnend. Bezonnen en ernstig bijbelonderzoek brengt evenwel tot gansch andere resultaten. Het waren in de eerste plaats volgens den bijbel geen koningen, doch priesters-sterrekundigen (zie het boek Daniël): in Babylon lag godsdienst en sterrekunde op één

niveau. En van deze priesters-sterrekundigen staat ook nergens bericht, dat er juist drie naar Bethlehem trokken; de bijbel noemt geen getal, terwijl het getal drie ten onrechte is afgeleid uit het feit, dat men drieërlei soort van geschenken bracht. De oudheid geeft slechts eenmaal een getal en noemt dan een karavaan van 14 wijzen, terwijl de Oostersche kerk het feest der 12 magiërs viert. Het best is, om geen getal te noemen. Voorts is de komst dezer wijzen te Bethlehem ook niet geheel en al zonder begrijpelijken grond geweest. In Babylon was eenmaal de Joodsche profeet Daniël een opperste onder deze wijzen. Als een Jood dat kon zijn, is tegelijk duidelijk, dat de profetiën van Daniël onder deze wijzenkaste niet onbekend en onbeoefend zijn gebleven. Opgravingen bewijzen dat ook overvloedig. De profetie van een koning, die in Israëel zou worden geboren, 70 jaarweken, dat is 490 jaren na Daniël, en onder wiens heerschappij het geluk voor alle volkeren zou dagen, trok hen bijzonder en vormde het thema van menige inscriptie. Dat deze koning nu ongeveer in dien tijd moest geboren worden wisten zij op deze wijze. Vanzelfsprekend is, dat ze deze verwachting nu met hun sterrekunde in verband brachten en dat zij uitrekenden, wanneer de sterren zijn geboorte verzeckerden. Die ster der wijzen is geen bijzondere ster geweest op de wijze als de plaatjesfabrikanten die gemeenlijk zich denken. Wie niet aan sterrekunde deed zou aan den hemel niets bijzonders hebben gezien, evenmin als de Israëlieten daar iets van zagen. In Babylon had men n.l. de gedachte, dat als de planeten Jupiter en Saturnus een conjunctie vormden, dit een koningsster was, dat er dan n.l. een koning werd geboren. De sterrekundige Kepler nu heeft er reeds op gewezen, dat deze planeten in het jaar 7 vóór onze jaartelling zulk een conjunctie hebben gevormd. Men weet, dat onze jaartelling achter is; Herodes de Groote, de kindermoordenaar van Bethlehem, stierf reeds 4 jaar vóór het begin onzer jaartelling; en toen was de kindermoord van welke de bijbel bericht reeds een paar jaar geleden. Onze jaartelling is dus ook een 7-tal jaren ten achter. En dit stemt prachtig overeen met het sterrekundige feit, dat die conjunctie (samenstand) in het jaar 7 vóór onze jaartelling heeft plaats gevonden, zoodat de ster, welke de wijzen op reis deed gaan zodoende bekend is. De planeten Jupiter en Saturnus vormen zulk een conjunctie slechts zelden, slechts eens in de 20 jaren, doch soms doen ze het dan driemaal in datzelfde jaar.

In dat jaar van de komst der wijzen heeft deze conjunctie driemaal plaats gevonden, n.l. einde Maart, dan in den zomer en dan ongeveer 14 en 15 September. De wijzen zagen dat teeken voor het eerst in hun land, daarna onderweg, daarna op den weg van Jeruzalem naar Bethlehem. De volle conjunctie moet dan juist zijn samengevallen met hun komst in Bethlehem, zoodat de woning waar ze wezen moesten als vanzelf werd aangewezen.

Het was dus geen buitengewone ster. Alle sterren van de plaatjes zijn fabels. Het volk dat de sterrekundige wetten niet kent zou niets aan den hemel hebben opgemerkt. Toch was er wel een groot wonder in die geschiedenis, maar dan niet een wonder dat men op plaatjes zetten kan, n.l. dit, dat die astrologie dier wijzen toch feitelijk niets anders dan bijgeloof was en dat toch onder Gods voorzienig bestel die wijzen Jezus vonden, terwijl Joden, die de waarheid zooveel „zuiverder” in bezit hadden, nochtans te Bethlehem niet gevonden werden, maar veeleer Herodes in zijn moordplannen hielpen. En dat toont, dat God degenen die Hem werkelijk zoeken altijd Hem doet vinden al zou Hij er ook reeds bij de schepping der wereld den loop der sterren op inrichten moeten. Wie Hem zoekt die vindt Hem, niettegenstaande alle dwalingen, die zouden kunnen hinderen. Maar tegelijkertijd toont de geschiedenis het contrast, n.l. dat wie niet oprecht God zoeken, al hebben ze ook een heelen bijbel en de zuivere waarheid, het dan toch niet verder brengen dan Jeruzalem en Herodes en Jezus niet vinden.

En dat is het groote wonder, dat die geschiedenis in den bijbel predikt en prediken wil.

N. C. P.

VARIA.

Japan.

De boeddhistische Shingon-secte in Japan heeft zich gemoderniseerd naar Westersch voorbeeld. Ze opende Zondagsscholen, stichtte weeshuizen, ze voerde het gezang van liederen in naar melodieën, welke in de Christelijke kerken gezongen worden (zoo zingt men o. a. „Veilig in Boedda's armen”) enz. En nu is een nieuwe stap gedaan, welke voor het boeddhisme wel een groote stap beteekent, dat n.l. vrouwen tot priesteressen geordend kunnen worden. Een conferentie te Kyoto bepaalde, dat ze een examen moeten afleggen, het haar eenvoudig moeten opmaken en geen bonte kleeding mogen dragen. Voorts mogen ze alleen in de kleinere tempels dienst doen. De eerste priesteressen werden reeds gewijd.

Palestina's bevolking over het millioen.

Voor het eerst sinds de oudheid is de bevolking van Palestina weer over het millioen gestegen. Was het getal inwoners in 1922 750.000, het is thans 1.054.000.

De radio en het Oosten.

Uit Calcutta bereikt ons het interessante bericht, dat het aan een Indisch uitvinder gelukt is, radiogolven van een bepaalde lengte en intensiteit uit te zenden, welke in staat zijn, om sprink-

hanen te dooden. De staat stelt den uitvinder belangrijke sommen ter beschikking, om deze uitvinding zoo sterk mogelijk in praktijk te brengen.

Een Christelijke huwelijkswet.

In de kolonie Kenya (Oost-Afrika) is thans een Christelijke huwelijkswet ingevoerd, welke bepaalt, dat wanneer Afrikaners hun huwelijk op Christelijke wijze laten sluiten, de vrouw daarvoor „meerderjarig” wordt en daarna niet meer op heidensche wijze als koopwaar kan verhandeld worden; en dat verder de weduwe uit een op Christelijke wijze gesloten huwelijk de voogdes blijft over haar kinderen en deze niet meer gelijk tot dusver, door de heidensche verwanten als hun „eigendom” kunnen worden weggehaald. Een en ander komt dus met name aan de positie der vrouw ten goede.

Groote bijbelverkoop.

Het paviljoen van het bijbelgenootschap op de Koloniale tentoonstelling te Parijs rapporteert meer dan 10000 bijbels en bijbelgedeelten in vele verschillende talen verkocht te hebben. Dit getal overtreft de verwachtingen.

(N. C. P.)

HUISBEZOEK-LES VOOR FEBRUARI.

De huisbezoek-les voor de broeders (die voor de zusters wordt dit jaar getypt verstrekt) voor de maand Februari is te vinden op bl. 27 van dit Ster-nummer: „Waarom zooveel lijden?” Het is niet wenschelijk en evenmin noodig dit geweldige vraagstuk lang en diep te bespreken. Het verhaal is zooveel als een gelijkenis, die ons helpt verstaan dat veel van wat nu onaangenaam voor ons is achteraf zal blijken juist voor ons welzijn te zijn geweest.

INHOUD.

Kerst- en Nieuwjaarsgroeten	17	Huisbezoekers Maandelijksch	
Leef niet voor niets	19	Rapportboekje	26
De Zending spreekt	20	»Segolia«: een handleiding	
Denken heeft ons gevormd.	22	voor de Zeemeeuwmeisjes	26
Levenswoorden	23	Waarom zooveel lijden?	27
Het Godsboek der Nephieten		Een boek-openbaring geen	
zegt:	23	onfeilbare gids	28
Zondagsschoolwerk voor Feb.	24	De Wijzen uit het Oosten	29
Van de Redactie:		Varia:	31
Gedachten over het Eeuwige		Huisbezoek-les voor Februari	32
Leven	25		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.